

Μάνος Κοντολέων

Κόκκινο καραβάκι
κόκκινο ποδήλατο

εικονογράφηση: Μυρτώ ▲ ελληνοβουλιά

Μάνος Κοντολέων

Κόκκινο καραβάκι
κόκκινο ποδήλατο

εικονογράφηση: Μυρτώ ▲ ελληβοριά

ΣΕΙΡΑ: ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Κόκκινο καρβάκι, κόκκινο ποδήλατο**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Μάνος Κοντολέων
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Μυρτώ Δεληβοριά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Μάντης Ιωάννης & Υιοί Ε.Ε.

© Μάνος Κοντολέων, 2012
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2012, 3.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-871-8

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αναγραφή, φωτοαντιποίηση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Με τις ιστορίες ποτέ δεν πρέπει να είναι
κανείς σίγουρος· παίζουν διάφορα παιχνίδια...
Γι' αυτό και...

Από τον Μάνο που τα έζησε όλα αυτά
στον Μάνο που κάποτε θα τα διαβάσει

Σε μια εβδομάδα θα ήταν Χριστούγεννα.
«Τα Χριστούγεννα θα χιονίσει», είπε ο πατέρας.
«Χιόνι!» έδειξε να χαίρεται η μητέρα. «Τι όμορφα που θα είναι αυτά τα Χριστούγεννα! Στον τόπο μας σπάνια χιονίζει».
«Με τι να μοιάζει τάχα το χιόνι;» αναρωτήθηκε ο Μάνος, που τις μό-
νες χιονισμένες γειτονιές στην τηλεόραση τις είχε δει.
«Με μια λευκή θάλασσα», είπε ο πατέρας.
«Από τη χρονιά που γεννήθηκες έχει να χιονίσει!» θυμήθηκε η μη-
τέρα.

Ο Μάνος όμως δε θυμότανε.

«Κανείς δε θυμάται αυτό που βλέπει όταν είναι λίγων μηνών βρε-
φούδι! Μα τώρα που μεγάλωσες, έτσι και χιονίσει να δεις τι παιχνίδια
που θα κάνουμε!» του ανακάτεψε τα μαλλιά ο πατέρας.

«Κι αν χιονίσει εφέτος, εσύ θα είσαι που του χρόνου θα λες στην
αδελφούλα σου πόσο ακόμα πιο όμορφα είναι τα Χριστούγεννα όταν
έχουν ντυθεί στα ολόλευκα!» η μητέρα είπε και χαμογελούσε, και με
τη δεξιά της παλάμη χάιδευε την κοιλιά της που κάθε μέρα όλο και πιο
πολύ φουσκωμένη την έβρισκε να είναι ο Μάνος.

Ο Μάνος που μετά σκέφτηκε πως δε θα είχε ούτε του χρόνου, ούτε
και ποτέ του καμιά διάθεση να λέει σε αυτή την... αντιπαθητική αδελ-
φούλα πόσο όμορφα ήταν τα τελευταία Χριστούγεννα που τα περνού-
σε μόνος αυτός μαζί με τη μανούλα και τον πατερούλη.

Χωρίς αυτήν!

Αυτά σκεφτότανε ο Μάνος, μα μόνο τα σκεφτότανε, δεν τα είπε κιόλας, κι έπειτα η μητέρα πήγε στο χολ και ξεκρέμασε το κατακίτρινο μπουφάν του και «Έλα!» του είπε. «Ήρθε ή ώρα να πάμε στα μαγαζιά να ψωνίσουμε τα στολίδια για το χριστουγεννιάτικο δέντρο μας!» και τον βοήθησε να βάλει το χοντρό πλεχτό σκούφο του.

Έξω έκανε κρύο.

Φυσούσε δυνατά.

Και ψιλόβρεχε.

Ο Μάνος φορούσε το κατακίτρινο μπουφάν και τον πλεχτό σκούφο του, αλλά η μύτη του ήταν κόκκινη σαν ντομάτα.

«Να, από εδώ θα ψωνίσουμε τα στολίδια για το χριστουγεννιάτικο δέντρο μας!» είπε η μητέρα και τον τράβηξε μέσα στο κατάστημα.

Τριγύρω του τα χίλια, μύρια κι άλλα τόσα χριστουγεννιάτικα στολίδια! Μπάλες και χιονάνθρωποι, και καμπανούλες και μικρούτσικοι Αγιοβασίληδες, και ασημένια αγγελάκια και ελαφάκια, και... πιο δίπλα σειρές με φωτάκια – ασημιά, ολόλευκα, χρυσαφιά, κόκκινα, κίτρινα, πράσινα φωτάκια που αναβοσβήνανε και...

Και μέσα σε όλο το κατάστημα ακουγόntonταν τραγούδια γιορτινά:

Τρίγωνα, κάλαντα
μες στη γειτονιά,
ήρθαν τα Χριστούγεννα
κι η Πρωτοχρονιά...

Η μητέρα έπιασε στα χέρια της μια κόκκινη μπάλα πασπαλισμένη με χρυσόσκονη.

«Σ' αρέσει;» ρώτησε τον Μάνο.

Του άρεσαν και οι κόκκινες μπάλες με τη χρυσόσκονη και οι μπλε με την ασημόσκονη και οι κατακίτρινες και οι ολοπράσινες...

Του άρεσαν τα αγγελάκια και...

«Όλα μου αρέσουνε!» είπε. «Εσένα ποια σου αρέσουνε;» θέλησε να μάθει ποια στολίδια προτιμούσε η μανούλα.

Κι εκείνη γέλασε – το γέλιο της λες κι ήταν ήχος από τα καμπανάκια που συνοδεύανε το τραγούδι...

Ντιν, νιαν, νιον
Ντιν, νιαν, νιον,
Ντιν, νιαν, νιον...

«Κι εμένα όλα μου αρέσουνε!» είπε κι έσφιξε μέσα στη ζεστή της παλάμη το μικρό χέρι του Μάνου.

Όλα, λοιπόν, τα στολίδια αρέσανε και στους δυο.

Και απ' όλα πήρανε, κι ακόμα φωτάκια πολύχρωμα που όταν ανάβανε από κάπου έβγαине μια γλυκιά μελωδία...

Ω έλατο, ω έλατο,
μ' αρέσεις, πώς μ' αρέσεις

Και σιγοτραγουδούσε η μητέρα καθώς πλησιάζανε το ταμείο για να πληρώσουνε.

Και τότε ο Μάνος το θυμήθηκε! Και τράβηξε το χέρι της μητέρας και «Πρέπει να πάρουμε και ένα στολίδι για το δέντρο που αύριο θα στολίσουμε στο σχολείο!» είπε.

«Καλά που το θυμήθηκες!» του χαμογέλασε εκείνη.

Μα είχαν φτάσει πια μπροστά στο ταμείο και δεν έπρεπε να χάσουν τη σειρά τους.

Κοίταξε η μητέρα τριγύρω της και είδε εκεί δίπλα κάποια ακόμα στολίδια... Λίγα ήταν και αλλιώς από τα άλλα.

«Έχουν περισσέψει από πέρυσι», τους εξήγησε η ταμίας.

«Όμως είναι κι αυτά όμορφα!» τα θαύμασε η μανούλα. «Διάλεξε ένα», πρότεινε στον Μάνο.

Μα αυτός δίσταζε... Καθυστερούσε.

Και μια κυρία που περίμενε τη σειρά της να πληρώσει διαμαρτυρήθηκε: «Ελάτε, λοιπόν! Κάντε πιο γρήγορα! Στολίδια πια αγοράζετε!» Την άκουσε ο Μάνος και ντράπηκε και δεν αποφάσιζε ποιο από τα περσινά στολίδια να διαλέξει.

«Αυτό!» αποφάσισε η μητέρα. «Κοίτα το! Πολύ ασυνήθιστο. Μου αρέσει!»

Της άρεσε, κι ο Μάνος άπλωσε το χέρι του και άρπαξε το καραβάκι – χάρτινο το σκαρί του, πασπαλισμένο με χρυσόσκονη και από κόκκινο, διάφανο χαρτί τα πανιά του.

Μετά η κοπέλα στο ταμείο χαμογέλασε στον Μάνο, αλλά χαμογέλασε και στη μανούλα, μα μόνο εκείνη ρώτησε: «Πότε, με το καλό, το περιμένετε;»

«Αρχές καλοκαιριού!» καμάρωσε η μητέρα.

Ο Μάνος άρχισε να χώνει μέσα στη σακούλα τα στολίδια που αγόρασαν. Τελευταίο –το κράτησε στα χέρια του για να το ξαναδεί– το περσινό στολίδι που άρεσε στη μανούλα...

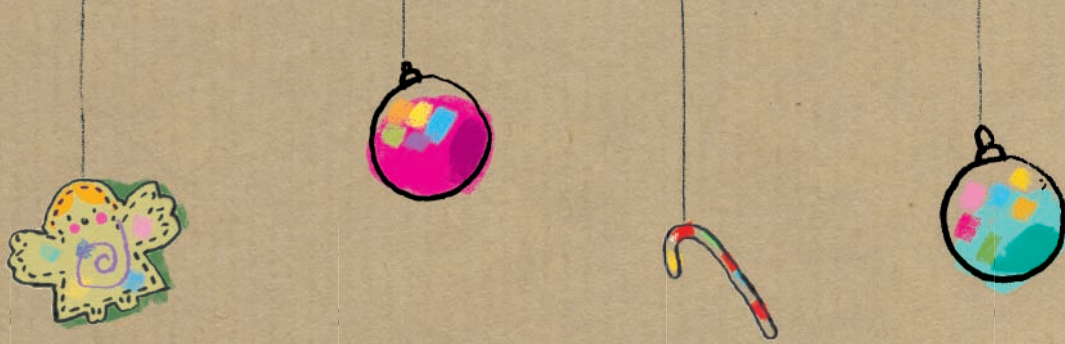
Το ίδιο όπως και τα φετινά;

Αυτό τη ρώτησε ο Μάνος καθώς επέστρεφαν στο σπίτι τους.

«Για να μη σου πω ακόμα πιο πολύ!» απάντησε εκείνη. «Άλλωστε για το δέντρο του σχολείου σου πρέπει να πας ένα όμορφο στολίδι!»

Έτσι είπε.

Παραμονές Χριστουγέννων και ο επάχρονος Μάνος στολίζει μαζί με τους γονείς του το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Η μητέρα του Μάνου είναι έγκυος και ο Μάνος φοβάται πως ο ερχομός μιας αδελφούλας θα κάνει τους γονείς του να πάψουν να τον αγαπούν. Μα όταν τη μέρα της μεγάλης γιορτής θα επισκεφθεί έναν καταυλισμό προσφύγων, τότε ένα χάρτινο καραβάκι και ένα κόκκινο ποδήλατο θα του μάθουνε πως όσο πιο μεγάλη αγάπη δώσει κάποιος, τόσο πιο πολλή αγάπη θα πάρει.

Μέρος των εσόδων της παρούσας έκδοσης θα διατεθούν στη UNICEF.

Ιστορίες για τα παιδιά του κόσμου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-871-8

9 789604 968718

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 11759